

Výrok

- 1) Maďarsko tím, že zavedlo a ponechalo v platnosti režim volnočasové karty Széchenyi, který je upraven nařízením vlády č. 55/2011 ze dne 12. dubna 2011 o vydávání a používání volnočasové karty Széchenyi, ve znění zákona č. CLVI ze dne 21. listopadu 2011, kterým se mění některé daňové předpisy a předpisy s nimi související, porušilo směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu v rozsahu, v němž
- článek 13 uvedeného nařízení vlády ve spojení s čl. 2 odst. 2 písm. d) zákona č. XCVI z roku 1993 o fondech dobrovolného vzájemného pojištění a s čl. 2 písm. b) zákona č. CXXXII z roku 1997 o pobočkách a obchodních zastoupeních podniků se sídlem v zahraničí, jakož i s článkem 1, čl. 2 odst. 1 a 2, čl. 55 odst. 1 a 3 a čl. 64 odst. 1 zákona č. IV z roku 2006 o obchodních společnostech, vylučuje možnost, aby volnočasovou kartu Széchenyi vydávaly pobočky, a porušuje tak čl. 14 bod 3 této směrnice;
 - uvedený článek 13 ve spojení s týmiž ustanoveními vnitrostátního práva, který neuznává, z hlediska podmínek stanovených v tomtéž čl. 13 písm. a) až c), činnost skupin, jejichž mateřskou společností není společnost založená podle maďarského práva a jejichž členové nemají formu společnosti, již stanoví maďarské právo, porušuje čl. 15 odst. 1, odst. 2 písm. b) a odst. 3 uvedené směrnice;
 - článek 13 nařízení vlády č. 55/2011 ve spojení s týmiž ustanoveními vnitrostátního práva, který vyhrazuje možnost vydávání volnočasové karty Széchenyi bankám a finančním institucím, neboť pouze tyto subjekty mohou splnit podmínky stanovené v tomto článku 13, porušuje čl. 15 odst. 1, odst. 2 písm. d) a odst. 3 uvedené směrnice;
 - uvedený článek 13 je v rozporu s článkem 16 směrnice 2006/123, neboť pro účely vydávání volnočasové karty Széchenyi požaduje usazení v Maďarsku;
- 2) Režim poukazů Erzsébet upravený zákonem č. CLVI ze dne 21. listopadu 2011 a zákonem č. CIII ze dne 6. července 2012 o programu Erzsébet je v rozporu s články 49 SFEU a 56 SFEU v rozsahu, v němž tato vnitrostátní právní úprava přiznává veřejnoprávním subjektům monopol v oblasti vydávání stravenek na pořízení studených jídel, které mohou za daňově zvýhodněných podmínek udělovat zaměstnavatelé svým zaměstnancům jako věcné výhody.
- 3) Maďarsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 202, 30.6.2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. února 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulis tis Epikrateias – Recko) – Elliniko Dimosio v. Stefanos Stroumpoulis a další

(Věc C-292/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 80/987/EHS — Sbližování právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele — Oblast působnosti — Nesplacené mzdové pohledávky námořníků pracujících na palubě plavidla plujícího pod vlajkou třetího státu — Zaměstnavatel se statutárním sídlem v tomto třetím státě — Pracovní smlouva řídicí se právem téhož třetího státu — Úpadek zaměstnavatele prohlášený ve členském státě, v němž má skutečné sídlo — Článek 1 odst. 2 — Příloha bod II část A — Vnitrostátní právní předpisy stanovící záruku nesplacených mzdových pohledávek námořníků pouze v případě jejich opuštění v zahraničí — Úroveň ochrany, která není rovnocenná ochraně stanovené směrnicí 80/987“

(2016/C 145/06)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulis tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobce: Elliniko Dimosio

Žalovaní: Stefanos Stroumpoulis, Nikolaos Koumpanos, Panagiotis Renieris, Charalampos Renieris, Ioannis Zacharias, Dimitrios Lazarou, Apostolos Chatzizotiriou

Výrok

- 1) Směrnice Rady 80/987/EHS ze dne 20. října 1980 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele musí být vykládána v tom smyslu, že s výhradou případného uplatnění čl. 1 odst. 2 této směrnice námořníci bydlící v členském státě, které najala v tomto státě společnost, jež má statutární sídlo ve třetím státě, ale jejíž skutečné sídlo je v uvedeném členském státě, jako zaměstnance k práci na palubě výletní lodi ve vlastnictví této společnosti plující pod vlajkou uvedeného třetího státu na základě pracovní smlouvy, podle níž je rozhodným právem právo tohoto třetího státu, musí mít poté, co byl na uvedenou společnost soudem dotčeného členského státu v souladu s jeho právními předpisy prohlášen úpadek, v souvislosti s nesplacenými mzdovými pohledávkami, které mají vůči této společnosti, nárok na ochranu upravenou uvedenou směrnicí.
- 2) Článek 1 odst. 2 směrnice 80/987 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě pracovníků nacházejících se v takové situaci, jako je situace žalobců v původním řízení, nepředstavuje „ochranu, která je rovnocenná ochraně vyplývající z této směrnice“, ve smyslu uvedeného ustanovení, taková ochrana, jakou stanoví článek 29 zákona 1220/1981, který doplňuje a mění předpisy o řídicím orgánu přístavu Pireus, v případě opuštění námořníků v zahraničí.

(¹) Úř. věst. C 282, 25. 8. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. února 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen – Německo) – Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen v. Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz

(Věc C-299/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb osob — Občanství Unie — Rovné zacházení — Směrnice 2004/38/ES — Článek 24 odst. 2 — Dávky sociální pomoci — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Články 4 a 70 — Zvláštní nepřispěvkové peněžité dávky — Vyloučení státních příslušníků členského státu po dobu prvních tří měsíců pobytu v hostitelském členském státě“

(2016/C 145/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen

Žalovaní: Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz